Witnesses of defilement, were mentioned

עדי טומאה איתמר –

OVERVIEW

רב שמן בר אבא רבא challenged the opinion of רד שמן בר אבא מדים and argued how can we permit the עדים, for there are עדים, who know what happened. The גמרא concluded that these עדים presumably could attest to the fact that the daughters of שמואל by their captors. ר' הנינא הנינא by their captors שמואל maintained his ruling that nevertheless the woman are permitted to remarry on account of their הפה שאסר regardless of the purported עדי טומאה that are overseas.

- והא איכא עדים במדינת הים דפריך לעיל

The explanation of the challenge, 'but there are עדים overseas', which רב overseas', which עדים previously asked of יר' חנינא; is -

והא יצא קול דאיכא התם עדי טומאה כדפירשתי $^{-1}$ But there is a rumor that there are עדי טומאה there in תוספות, as, as תוספות explained previously; that the concern of רב שמן בר אבא was based on the קול that there are עדים who know what happened. ^{2}

מוספות asks:

הקשה רבינו תם בפרק קמא דקידושין (דף יב,א) גבי ההוא גברא דקדיש באבנא דכוחלא - The מסכת קדושין מסכת מסכת פרק asked; the מסכת related in the first מסכת קדושין, concerning a particular person who was מקדש a woman with a dark marble stone ויתיב רב חסדא וקא משער אי אית בה שוה פרוטה אי לא -

And ארב הסדא was sitting and evaluating this stone whether it was worth a (whereby the woman would be מקודשת) or not (and the woman would not be מקודשת). The גמרא there continues that it was mentioned to אם that there are witnesses (who are now elsewhere) who know that on that particular day when he gave the פרוטה, it was worth a פרוטה.

ומסיק לאו היינו דרבי חנינא דאמר עדים בצד אסתן ותאסר -And the גמרא there concludes; is this not the same as the case of רבי חנינא (of our גמרא) who said, 'just because there may be witnesses in the north,

-

¹ See previous תוספות ד"ה והא.

² Originally the גמרא גמרא גמרא אוד that there [was a קול that there] are עדי שבויה במדה"י. The conclusion is that there [is a קול that there] are עדי טומאה במדה"י. The contribution of תוספות is that the concern that there may be עדי טומאה is only if it is based on the קול (even though there are the שבאים [as opposed to the case of the משנה], nevertheless the שמה סו עדי טומאה only if there is a קול [see קול הרא"ש סו חוד שומאה הרא"ש שום [משנה הרא"ש שום [און הרא"ש שום הרא"ש שום [און הרא"ש שום הרא הרא"ש שום הרא הרא שום הרא הרא שום הרא הרא שום הרא שום הרא הרא שום הרא הרא שום הרא שום הרא הרא שום הרא

therefore the שבויות **should be prohibited** (from marrying רב)?! Therefore רב רות ישופל (כהנים ישופל)?! Therefore ודאי מקודשת ruled that she is not considered to be ודאי מקודשת.

רב אכיי ורבא לא סבירא להו הא דרב חסדא אם הקילו בשבויה נקל באשת איש לחסד אחל there states that אביי ורבא did not agree with גמרא (who compared the case of שבויה to the case of שבויה [and therefore רב חסדא is not concerned about the possibility that there may be witnesses who will testify that it was a שוה פרוטה and she is an אביי ורבא but rather אביי ורבא maintain that we cannot compare the two cases; for if the הכמים were lenient concerning a הכמים (and permit her to marry a כהן [who is only אסור לשבויה אסור לשבויה (מדרבנן a אשת איש also be lenient concerning an שביי (מדרבנן מדרבנן איש איש און שוה פרוטה א אבנא דכוחלא and is forbidden to marry anyone, under the threat of a הזוים מיתה This concludes the citation from the אמרא וווים מרא הבוא דכוחלא.

תוספות concludes his question:

תוספות cites s"י" explanation (and rejects it).

ורש"י פירש שם ^{4} אם הקילו בשבויה דאיסור לאו - And אביי explained there that אביי ורבא maintain, if they were lenient by a שבויה where it is merely an איסור לאו (but there is no היוב מיתה) if a היוב מיתה היוב מיתה if she marries a איסור א"א should we be lenient by the איסור א"א where there is a שבויה if she marries someone else while she is still an א"א. The distinction between קדושין and קדושין היוב מיתה if she marries איסור לאו is merely an איסור לאו היוב מיתה is a קדושין is a היוב מיתה is a קדושין האיסור לאו איסור לאו היום מיתה is a היום מיתה ווב מיתה איסור לאו איסור לאו היום מיתה ווב מיתה וום מיתה איסור לאו איסור לאו היום מיתה וום מיתה איסור לאו איסור לאו היום מיתה וום מיתה איסור לאו איסור לאו איסור לאו היום מיתה איסור לאו איסור או איסור לאו איסור לאו איסור לאו איסור או איסור לאו איסור או איסור לאו איסור לאו איסור לאו איסור לאו איסור או איסור לאו איסור לאו איסור לאו איסור לאו איסור לאו איסור לאו איסור איסור או איסור לאו איסור איטור איסור איסור איטור איטור

חוספות rejects this explanation:

-

 $^{^3}$ See תוספות ישנים (in the margin) who states: אם **ישניה ניחא דהוי ספק ספיקא דעתין מעיקרא דעדי שבויה ניחא דהוי ספק ספיקא ספק לא נטמאת ובאשת איש ליכא אלא הדא ספיקא (free translation): that if it would be merely עדי שבויה then it would be different than ספק, for by שבויה it is a שבויה it is a ספק נטמאה ופאה, however by קדושין there is only one ספק ווה פרוטה or not. See 'Thinking it over' # 3.**

⁴ See marginal note, that this פירוש does not appear in our version of רש"י; however תוספות mentions it there (בד"ה אם) in the name of יש מפרשים.

וקשה לרבינו תם דבשבויה נמי איכא איסור סקילה -

And the ר"ת has a difficulty with this explanation; for by the case of a שבויה there can also be an איסור סקילה -

אם נשאת לכהן שישמש בנה על גבי מזבח בשבת -

If she marries a כהן and her son from this כהן (who may be a חלל) served on the מזבה on מזבת . If the son is a חלל he cannot do the מזבה . If he does a מלאכה הקטרה on the שבת in the שבת המקדש in the שבת המקדש on שבת on דאורייתא (such as שחיטה, etc,) he is חייב סקילה. ^{5} Therefore both by שבויה and קידושין there is a חיים מיתה.

תוספות suggests an alternate solution:

ימיהו אית ספרים דגרסי התם אם הקילו בשבויה דמנוולה נפשה באפי שבויה כולי - However there are texts there in קדושין that read, 'if they were lenient by a שבויה who makes herself revolting in the presence of her captors (to discourage them from having relationships with her), etc. -

פירוש ולא שכיח כולי האי שנטמאה -

Meaning, that it is not that probable that she was profaned -

נקל באשת איש דשכיח דידעי אם אית בה שוה פרוטה -

should we be lenient by an א"א, where it is common that people can know if it is worth a שוה פרוטה.

תוספות concludes:

- ובלאו הך גירסא איכא למימר דלא שכיח שיהו עדי טומאה

And even without this reading of the text (that a מנוולה נפשה is שבויה), we can still maintain that it is not common that there should be עדי טומאה is done in privacy)⁶ -

אבל עדים שידעו ששוה פרוטה שכיח:

However it is common that there are עדים who know that it is worth a פרוטה. Therefore there is no need to be concerned by שבויה (for either it is unlikely that she was עדים, or it is unlikely that there are עדים שנבעלה), however there is a need to be concerned by עדים (for there is a sufficient likelihood that there are עדים who will testify that it was worth a פרוטה).

still may be חייב for חילול שבת. for חילול.

The difference between the

⁵ Only a כהן כשר is permitted to do מלאכות דאורייתא on שבת in the ביהמ"ק as part of the עבודה, not a חלל. See the various מפרשים who comment that (even though) the rule is that a חלל שעבד עבודתו כשרה (however he still may be חייב for חייב.

⁶ The difference between the אית ספרים דגרסי and the other גירסא is that according to the אית ספרים דגרסי, there is less likelihood that she was נטמאה; according to the other גירסא there is a less likelihood that there are אנדים שנטמאה.

SUMMARY

The concern that there may be עדי טומאה was based on a קול.

שבויה שבויה, there is no חיוב מיתה, as opposed to קדושין, where there is a חיוב שווה , b) by שבויה it is unlikely that she was נטמאה, or c) that by שבויה it is unlikely that there are עדי טומאה. עדי α

THINKING IT OVER

- 1. What is the connection between the קשיא of the ר"ת, and the preceding statement concerning a קול?
- 2. The שבויה distinguish between שבויה where it is מנוולא נפשה (and therefore not שכיה שנבעלה) and א"א (where שכיה דידעי). Seemingly the contrast is not appropriate; by שבויה there is little chance of א"א there is a greater chance of ידיעה but not a greater chance of שבויה. In addition why is not one difference (either שכיה דידעי or מנוולא נפשא) sufficient to distinguish between the two; why mention both differences?!
- 3. Why does the תו"י distinguish between a ספק ספיקא and a ספק instead of distinguishing between a ספיקא דרבנן (שבויה) and a (ספיקא דאורייתא (קדושין)?

-

⁷ See footnote # 3.

 $^{^{8}}$ עמוד on this צמוד.

⁹ See חידושי מהרי"ט.